

Kooliball

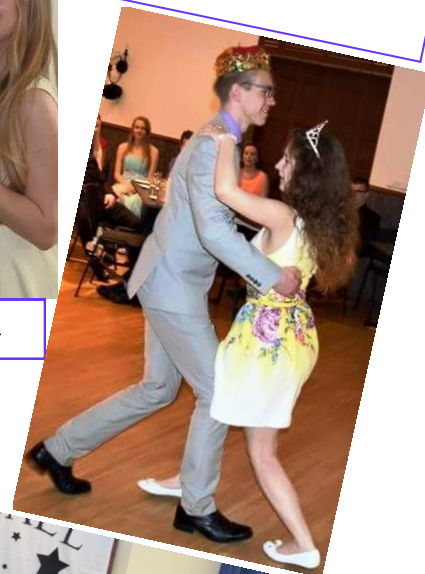
Iga ball on eriline. Seekordset kooliballi iseloomustavad järgmised märksõnad: õhkõrnad pastelsed kleidid, ruut, sini-must-valged õhupallid, vallatu fotosessioon, eriliselt muhe ansambel, ülihõrgutavad suupisted. Meie õpilased oskavad olla soliidsed ja väljapeetud. Tantsupõrand ei olnud kordagi tühi, nii palju ruute, kui seekord, ei ole siin saalis veel kunagi varem tantsitud. Rumba on noorte lemmiktants ja ansambel arvestas sellega, mis sulandas kogu seltskonda veelgi. Kui uus lugu algas, vaatasid poisid Riinale otsa: Kas ruut või? Ja platsile nad tormasid.



Peo peremees ja perenaine – Janno ja Pirja.



Balli kuningas ja kuninganna – Janno ja Kristi.



7. ja 8. klassi vallatud piigad ei jäänud poistel märkamata.

Suupistete laud ei olnud kordagi tühi, kümnendikud töid aina juurde.



Suur tänu ÕE-le, 10. klassile, huvijuhile ja kõigile balli külalistele. Aitäh Maarika Priimägile pidulaua eest.



Lorenale jääb see sünnipäev küll kauaks meelde.



Üleplatsimees Markos. Ükski tants ei jäänud vahele.



Crème de la crème! Õpilased tantsitasid isegi meid, pedagooge.

Saage tuttavaks kunstiringi õpetaja Kaidi Vessartiga

Sa nagu oled meie kooli õpilane ja nagu ei ole ka?

Ma ei ole tõesti Kullamaa koolis alustanud ega lõpetanud, küll olen aga veetnud siin hulk ilusaid aastaid.

Ma tulin siia kooli 5. klassi ja pärast 10. klassi läksin Märjamaa gümnaasiumisse. Ma ei oleks seda sammu ette võtnud, aga kuna ma käisin ka Märjamaa kunstikoolis, siis läks aja planeerimine ja tundide sobitamine mingil hetkel liiga keeruliseks, liiga palju oleks tulnud siin tundidest puududa, et jõuda kunstikooli, ja nii veel mitu korda nädalas. Seega kooli vahetus oli paratamatu.

Alati on midagi teistmoodi, kui lähed ühest keskkonnast teise. Mis oli sinu jaoks uues koolis raske?

Õpetajad ei lähenenud individuaalselt õpilastele. Kogu vastutus edasi jõudmise pärast lasus vaid sinul endal. Kui said tunnis aru, oli hästi, kui ei saanud, tuli kodus kõvasti vaeva näha, et asi endale selgeks teha. Olukorra tegi raskemaks kindlasti ka see, et uues koolis polnud mul alguses ühtegi sõpra, polnud, kellelt nõu küsida või abi paluda, kellega koos õppida. Raske oli ka see, et ma pidin lisaks inglise ja vene keelele hakkama õppima ka saksa keelt, sest Märjamaal oli 3 võõrkeelt keskkoolis kohustuslikud kõigile. Ja loomulikult jätkasin ma kunstikoolis õppimist, sest see oli ja on ka praegu mu suur kirg.

Raske oli, aga hakkama said. Lõpetasid keskkooli neljade-viitega ja läksid Tallinna Ülikooli edasi õppima. Mida täpsemalt?

Ma õppisin alushariduse pedagoogiks e lasteaia õpetajaks. Mulle meeldivad lapsed, nendega suhtlemine on nii rikastav. Ülikoolis oli meil samuti kunstiõpetus ja seal ma hakkasingi rohkem huvi tundma värvide maailma üle laiemalt. Mu lõputöö oligi juba värviteraapia valdkonnas.

No näiteks, millised värvid sobiksid kõige paremini lasteaeda? Kas kirkad rõõmsad värvid?

Tegelikult mitte. Erksad värvid väsitavad, teevad lapsed rahutuks. Nad veedavad ju pikad päevad ühes ja samas ruumis, mis on niigi värviküllased. Värv annavad juba kõik ruumis olevad mänguasjad ja lapsed ise ka. Olles järjest kaua aega kärtspunases või neoonkollases toas, muutub inimene ärritunuks ja väsib kiiremini. Kõige paremad

on ikka pastelsed toonid.

Millised on su enda kogemused lasteaia õpetajana?

Peale ülikooli lõpetamist läksin tööle Tallinna Pallipõnni lasteaeda Mustamäel. See oli suur lasteaed – 13 rühma, igas rühmas kuni 20 last. Mina töötasin sõimerühmas 1,5 – 3 aastaste lastega. Nii väikestega, eriti kui neid on palju, onpõhiline töö jälgida, et kõigil oleks hea olla- et laps ei nutaks, ei kukuks, ei kurvastaks.

Milline on hea lasteaia õpetaja?

Ta on soe ja sõbralik. Selline, kelle juurde laps tahab tulla ja ema julgeb rahuliku südamega oma lapse tema hoolde jätta. Kui on tunda, et õpetaja hoolib, siis on hästi. Laste puhul ongi ju kõige tähtsam, et sa nendest hoolid ja neid armastad. Selle tunneb ära.

Sa oled meie kooli kunstiringi õpetaja. Kuidas meeldib töötada koolilastega?

Mulle väga meeldib. Suhtlemine nendega lastega on mind nii palju rikasta-

Too mõni näide.

Palusin neil ükskord öelda 5 sõna enda kohta. See oli lastele väga raske ülesanne, nad oskavad kirjeldada kedagi teist, aga iseenda kohta ei suutnud nad esialgu midagi välja mõelda. Üks vastas, et olen loll. Praegu on nad hoopis jutukamad ja oskavad mõelda laiemalt.

Kas sa vahel ka parandad ja täiendad laste töid, et saaks ikka ilusam?

Ei, mitte kunagi. Alguses oligi mulle nii üllatav, et kui nad pidid hakkama midagi joonistama, siis päris mitu last sirutas kohe pliitsi minu poole öeldes, et tee sina või, et ma ei oska midagi teha, ütles, mida ma võiks joonistada. Ma ei ütles lastele ette, mida nad peaks joonistama mingil teemal, ma tahan, et nad ise mõtleks selle välja, leiaks oma käekirja. Teine asi, mida nüüd on järjest vähemaks jäänud, aga alguses oli päris häiriv, oli see, et lapsed tahtsid kogu aeg teada, kelle töö on kõige ilusam, kelle töö meeldib mulle kõige

rohkem, kes on minu lemmik jne. Nüüd on nad aru saanud, et iga töö on eriline. Ma ei tõsta ühegi lapse tööd teistest esile. Ja mis mulle veel meeldib- lapsed ei kiika enam nii palju naabri töö peale ja ei joonista täpselt sama asja, mis teine juba tegi. Nad on nii süvenenud oma töösse. Nende lastega koos töötamine on tõesti suur nauding ja õnn.

Kas sa vahel mõne joonistuse peal märkad ka sellist asja, et tahaks lapsega arutada, mis probleem tal äkki hinge peal on? Lähened sa mõnele joonistusele terapeudi pilguga?

Esiteks ei ole ma õppinud kunstiteraapiat sel määral, et tohiksin sekkuda. Vahel näen

küll mingeid märke, mis panevad mõtlema, aga sellega asi piirdub. Ma ei esita küsimusi. Pealegi, et joonistuste põhjal midagi öelda, selleks tuleb last jälgida pikema aja vältel ja see on hoopis teistsugune töö kui kunstiring võimaldab. Minu eesmärk on ikkagi õpetada lapsi kunsti nägema ja kuidas läbi selle iseennast avastada.

jätkub →



Sa oled õnnelik, et saad tegeleda oma hobiga, aga milline on tagasiside lastelt?

Ma arvan, et ka lapsed jäid rahule. Algul ma olin kindel, et ega nii palju neid ei jätkka, aga keegi pole ära jäänud. Hoopis juurde tahab lapsi tulla, käivad küsimas, aga kahjuks ma pole saanud rohkem juurde lapsi võtta, sest ruum on väga väike. Suuremat ruumi oleks hädasti vaja, praegu istuvad lapsed ühe pika laua ümber ölg öla kõrval. Aga nad ei nurise, vastupidi, nad on õppinud üksteisega rohkem arvestama.

Kas sul kodus terve pere maalib?

Minu elukaaslane Henry on rohkem jahi- ja kalamees. Looduses uidata meeldib meile mõlemale, käime vahel koos kalal. Henryle meeldib ka muusikaga tegeleda, ta mängib kitarril, kui aega on. Vaba aeg kulub meil mõlemal oma kodu rajamisele, nii palju on ehitamist ja kuldandamist. Aga Henry oskab tõesti ka joonistada. Maali-

me teinekord kahekesi koos. Ja loomulikult meeldib meile tütrele värvidega mässata. Ada-Ly on titest saadik näinud kodus joonistamist ja maalimist. Kui ta alles õppis käima, siis panime näiteks mõnikord aeda suure paberil maha ja Ada-Ly võis seal peal värvidega mängida ja katsetada. Laps oli küll üleni värviga koos, aga väga rahulolev.

Suve lõpus sünnib teile teine laps. Jääd ilmselt paariks aastaks koolist eemale. Mis saab kunstiringist?

Eks aeg näitab. Lapsed on ka küsinud, et mis siis saab, kui sind ei ole. Juba see oli neile üllatus, et suvel me kunstiringi ei tee. Nemad arvasid, et kool küll lõpeb ära, aga kunstiring läheb edasi. No vaatame rahulikult, kuidas elu kulgeb. Igatahes olen ma väga tänulik selle võimaluse eest, et ma sain oma hobi ja teadmisi lastega jagada. ■

Päev Tallinnas

Oli teisipäev, 3. märts. Läksime 1. – 4. klassiga Tallinnasse nukuteatrisse ja tervishoiumuuseumisse. Bussis ajasime sõbraga juttu ja varsti olimegi juba linnas. Jalutasime mööda tänavat paarikaupa hanereas teatrisse. Seal jagas õpetaja meile piletid ja saime veidi vaba aega, et puhvetist midagi osta. Seejärel läksime saali ja etendus algas ...

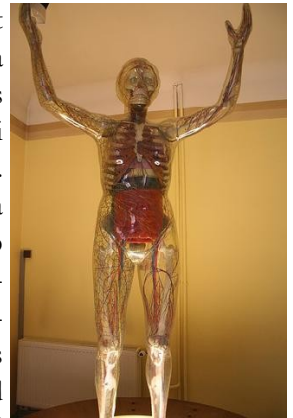
Algul arvasin, et see on igav etendus. Aga ei! Sain teada palju asju, mida loodusõpetuses õpime. Etendus kandis pealkirja „Lugu kahest vereliblest“. Juttu oli sellest, mida veri meie erinevates elundites teeb. Lõpp

oli rõõmus nagu alati.

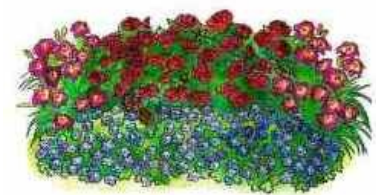
Pärast etendust läksime Eesti Tervishoiumuuseumisse. Saime seal endale rinda kleepsupiletid. Mõned poisid otsid endale mingisuguseid „jublakaid“. Ootasime trepi juures oma giidi ja läksimegi avastama inimese sisemust.

Kõigepealt vaatasime inimese südant ja veresooni. Nägime oma silmaga, miks krõpsude söömine on kahjulik. Seal oli ka kapis mumifitseeritud inimene, kelle nimi oli Vanja. Edasi vaatasime inimese rakke ja seal oli väike rakkude tuba. Järgmine ruum oli seotud inimese närvüsteemiga ning seal oli ka päris peaju. Liikusime edasi nägemisruumi, kus sai näha, mis on inimese silma sees. Haistmis- ja kuulmisruumis saime kuulda erinevaid helisid ning nuusutada erinevaid lõhnu (mõni oli väga vastik lõhn). Seejärel rääkis ja näitas giid meile DNA-d. Käisime ka hammaste toas, kus saime tea-

da, et Dirolil ja Orbitil näts ei olegi kasulik. Ostmata peab Jenkki nätsu. Viimases ruumis olid pildid ja kirjad meie esivanematest. Lõpuks saime veel iseseisvalt ringi vaadata ja kõike proovida/katsuda ning oligi aeg otsa saanud.



Panime riidesse ja läksime bussi. Kes soovis, sai veel koos õpetaja Õnnelaga ronida Patkuli treppidest üles Stenbocki maja juurde. Tagasi sõites olin kõigest nii vaimustuses, et rääkisin sellest peaaegu terve tee. Koju jõudnud, rääkisin oma toredast päevast ka vanematele. Mulle meeldis see päev väga! **Elise-Maria Kiik, 4. klass**



Suur üleskutse — pildista oma aeda!

Me oleme kõik maalased, st me elame maal. Meil on kuskil väike lillepeenar või lausa lopsakas aed. Pildistame suve jooksul seda kirevat vaatepilti ning sügisel paneme need uhked pildid internetti kõigile vaatamiseks.



Lehe sisustasid kõik autorid ning Heli Mäe
Fotod: Merili ja Andra Salumaa, erakogud
Trükikoda: OÜ Adograaf



Selge pilk

Meil oli 10. märtsil loeng, kus räägiti alkoholist, mõnuai- netest, ning nende mõju all olemisest. Kuidas inimesed käituvad, kui nad on igasugu aineid tarvitanud. Meiega arutati, mis on õige ja mis mitte.

Ma ei tea, kuidas teistega oli, aga minule endale läks see loeng väga hinge. Võib-olla sellepärast, et ma olen oma vanuse kohta palju selliseid asju kogunud, mida tege- likult poleks vaja olnud. Kuigi see pole just kõige tore- dam, et ma olen selliseid asju kogunud, aga nagu seal loengus öeldi „**lollid on need, kes õpivad teiste viga- dest, mitte enda omadest**”. Sellel lausel on oma mõte, see kui sa midagi ise läbi oled elanud, on hoopis teine asi, kui sa näed seda kõrvalt teise inimese pealt. See ei õpeta midagi erilist. Hoopis teine on asi siis, kui oled ise läbi elanud. Tavaliselt mõeldakse ikka, et minuga seda pole juhtunud, miks peaks ka nüüd juhtuma.

Nüüd, kui see loeng on läbi, ei oska ma isegi öelda, mida teha või kuidas käituda. See oli lihtsalt nii tõeline. Ma ei saa aru, kuidas ma pole enne selle peale mõelnud, või selle peale tulnud, kuidas see kõik, mis ma teen, mõjutab mind ümbritsevaid inimesi ja millise pilguga teised mind vaatavad.

Meil käis rääkimas üks noormees, kes on läbielanud auto- avarii ja on ka sellel põhjusel ratastoolis. Kui sulle räägib selline inimene, et mis kõik võib juhtuda, kui minna joo- bes peaga autot juhtima, siis see toob tõesti sulle selge pildi ette, „**mis siis, kui minuga selline asi juhtuks ja kuidas ma sellega toime tuleks**”. Kõik ei suuda sellest seisundist välja tulla ja oma eluga edasi minna. Tuleb veel mõelda, kas sa tahad seda ikka oma vanematele, jääda koormaks, omaenda vea pärast, et „**aa, oih, ma kogema- mata läksin selle auto peale, ma ei teadnud, et nii võib juhtuda**”. Milleks need sõnad enam, kui sa oleks saanud seda ära hoida, et sinuga poleks nii juhtunud.

Mõtle kaasa!

Inglise keele suulisel eksa- mil peavad õpilased aru- tlema väga erinevatel tee- madel. Rääkida 2 minutit teemal, millest pole ema- keeleski mõelnud, võib paras väljakutse olla.

Mõelge kaasa ja proovige peegli ees oma monoloog ette kanda.

Iga teema algab nii:

Mõned inimesed väida- vad, et....

.....lihasöömine ei ole eetiline.

.....parim isiksusetest on see, kui oled kaua viibinud üksinda.

.....uus tehnoloogia motiveerib inimest õppima.

.....rahvusvaheliste pühade tähista- mine on hea ainult ärilises mõttes.

.....tõelist kunsti näeb ainult muu- seumites.

.....majapidamistööd on ainult täis- kasvanutele, mitte lastele.

.....väikeses riigis ei ole võimalik saada maailmakuulsaks.

.....edukus sõltub sellest, kuidas sa välja näed.

Omaenda seisukohalt, mõtlen ma vaikselt juba, kes on tegelikult mu õiged sõbrad, kui mind kutsutakse joo- bes juhiga ühte autosse sõitma või ülerahvastatud autosse. Õiged sõbrad ei tee seda. Kunagi ei tea sa, mis võib juh- tuda. Need, kes on su sõbrad peaks mõtlema, et see pole õige tegu, panna oma sõbra elu ohtu, et minna kuskile mõtetule peole või, et alkoholi juurde tuua. Enne mõtle, kas on ikka tõesti vaja veel ühte pidu või veel ühte jooki. Pärast lõpeb selline asi surmaga, kuigi keegi seda mee- lega tegelikult ei tahtnud. Mõttele hoopis, et neid nädalava- hetusi tuleb ju veel, kus saate koos pidutseda.

Nüüd, kui ma sain aru, mis võib juhtuda ja on juba teis- tega juhtunud, olen ma õnnelik, et minu ja mu lähedas- tega pole seda veel juhtunud. Mõelge järele, kas teil on seda kõike vaja, mida te praegu teete. Elu saab ka nauti- da selge peaga. Õiged sõbrad ei sunni sind jooma, vaid nad võtavad sind sellisena nagu sa oled. Ei pea esinema nende ees joo- bes peaga, et kuidas sa oskad autoga sõita, **sedas sa oskad nii või teisiti kainena paremini**” ja nad teavad seda. Kui sa näed sõpra purjus olles autoroo- li ronimas, siis võta see võti oma kätte. Te lähete küll tülli, aga sa võib olla päästad ta elu. Ta tänab järgmine päev sind selle eest, selles sa võid kindel olla, kui ta mui- dugi mäletab sellest midagi.

Igatahes see loeng oli väga õpetlik, on asju mida järele mõelda. Kuidas edasi käituda ja kellega suhelda. Üritan teha mitte rutakaid otsuseid ning kõik ilusti järele mõel- da. Soovitan igatahes minna sellistesse loengutesse, kui võimalus tekib, see on huvitav ja annab palju mõtlemis- ainet. **Kristi Selgis**

Suur tänu, Kristi, et olid nõus oma arvamust jagama. Sul- le avaldas see loeng suurt mõju, pani sind mõtlema, mida on tehtud valesti ja kuidas edasi toimida. Loodetavasti paneb sinu artikkel omakorda teisi noori ennast analüüsi- ma.

.....Eesti inimesed on väga tolerantsed.

.....kõikides koolides tuleks mõningaid õppeai- neid õpetada võõrkeeles.

.....kõik isad peaks mingi aja oleme oma väikese lapsega kodus isapuhkusel.

.....kunstitunnid ei ole koolis vajalikud.

.....tehnoloogia kasutamine majapidamises ei tä- henda veel rohkem vaba aega.

Mõelge 2 minutit rahulikult ja siis rääkige 2 minu- tit loogiliselt ja põhjendades, miks mõned inime- sed nii väidavad ja miks te nendega nõustute või mitte.

Tänapäeva noored saavad selle ülesandega tegeli- kult päris hästi hakkama (neil ei jää muud üle).